

Berecz Dezső

1894. március 29-én született Sopronban Berecz Dezső író, művelődéstörténész, az egykori Frankenburg Irodalmi Kör utolsó elnöke, a két világháború közötti Sopron irodalmi életének összefogója és irányítója.

A soproni Líceumban tanult, bekapcsolódott az önképzőkör munkájába, verseket, elbeszéléseket írt. Első elbeszélése a soproni Nemzetőrben jelent meg, ekkor 15 éves volt. Egyetemi tanulmányait Budapesten végezte, jogi diplomát szerzett, zenélt és a színházi lap (Pesti Színpad) szerkesztésében is részt vett. 1914. július elsején behívták négyhetes fegyvergyakorlatra, közben kitört a háború és három évet töltött a fronton. Háborús hangulatképeket írt, melyek soproni lapokban is megjelentek. Megszerezte az ügyvédi és bírói oklevelet, édesapja irodájában dolgozott 1925-1928 között ügyvédként. Majd bíróként működött Sopronban, 1936-ban törvényszéki bíró lett, 1946-ban tanácselnök, 1950-ben közjegyző, majd ügyvéd. Polgári pályája mellett szenvedélyesen írt, zenei, képzőművészeti tudósításokat, könyvbírálatokat, filmkritikát. Rendszeresen jelentek meg a sajtóban cikkei, a soproni újságokon és a Soproni Szemlén kívül munkái az országos folyóiratokban is jelen voltak (Diárium, Rádióélet, Magyar Színészet, Országos Kamaraszínház Évkönyve, Országjárás, Városkultúra). Színdarabjait, kamaradarabjait országszerte játszották a színházak. 1929-ben három egyfelvonásosát (Kérdőjel, A halál küszöbén, Attak), 1930-ban pedig az Odakint tavasz van c. darabját mutatta be a Kamaraszínház. Romantikus történelmi mesejátéka, az Orsika az országos drámapályázaton dicséretet nyert. Berecz a számára kedves témát később kisregény formájában is feldolgozta. (A palásti rózsató; 1934).

1920-ban mutatkozott be novelláival Sopron közönsége előtt, legjobb novelláit és jeleneteit kötetben is kiadta (Párbaj, 1928). 1925-ben a Frankenburg Kör főtítkárává választották, 1936-tól az alelnöki, 1943-tól pedig az elnöki posztot töltötte be. Megírta Sopron a magyar irodalomban című tanulmányát (1925), a Frankenburg Irodalmi Kör félszázados történetét (Soproni Helikon 1927), a Soproni Magyar Társaskör történetét (1928), Ő szerkesztette a Soproni Evangélikus Liceumi Diákszövetség Emlékkönyvét (Sopron, 1938) és a Frankenburg Irodalmi Kör első hat évét bemutató kötetet (Sopron,

1932). 1946 tavaszán őt választották meg az újjáalakult kör, a Soproni Irodalmi Társaság elnökévé. A Társaság feloszlata után, 1949-ben visszahúzódott a közéletől.

74 éves korában, 1976-ban, vonult nyugdíjba. Élete alkonyán főleg a soproni magyar színháztörténetével foglalkozott, elsősorban Sopron város művelődéstörténetével foglalkozó írásokat publikált a Soproni Szemle című folyóiratban. Novelláival haláláig munkatársa maradt a Soproni Füzeteknek. 1985. június 30-án hunyt el Sopronban.

Irodalom:

Augusztinovicz Elemér: Berecz Dezső 80 éves In: Soproni szemle 28. évf. 1. sz. (1974) p. 1-3.

Augusztinovicz Elemér: Berecz Dezső 90 éves In: Soproni szemle 38. évf. 1. sz. (1984) p. 87.

Sarkady Sándor (szerk.): Aranykönyv 2000. Sopron: Quint Reklámügynökség, 1999. p. 162.